

K. J. Lyngby

C. 1718

C. 1718

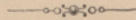
J38

ETT FRAGMENT

AF

KONUNGA STYRELSEN.

(G. E. Klemming).

STOCKHOLM, 1867.

P. A. NORSTEDT & SÖNER

KONGL. BOKTRYCKARE.

acc. 1455

Ce livre
a
appartenu
à
Maurice Cahen
1884-1926

Directeur d'études
à
l'École pratique
des
Hautes-Études

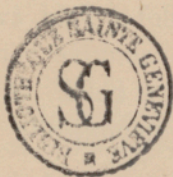
JOHAN ER. RYDQVIST

EGNAS DESSA BLAD

SÅSOM FAKTISK BILAGA TILL HANS SEGRANDE THEORETISKA BEVISNING

FÖR ÄKTHETEN AF DEN BOK HVARTILL DE HÖRA.

VÖRDSAMLIGEN

G. E. Klemming.

Genom det här meddelade, nyligen funna fragmentet af den namnkunniga boken **Vm Styrlse Konunga ok Höfdinga** är äntligen den långvariga striden om dess äkthet oåterkalleligen afgjord. Fragmentet, skrifvet på pergament, utgjorde omslag kring

»Mårthen Knutzsons Rekenskap For Konunglige Maiestatz Arff Och Egne Jtem Kyrcke Och Prebende landbönder Wdij werlax Och Pyttis Sochnnar med Eleme Fierdungh &c 1563.»

Utlemnadt från K. Kammararkivet i Stockholm * till Finska senatens arkiv i Helsingfors år 1812, bland den stora samlingen af Finland vidkommade jordeböcker och räkenskaper, blef det först 1867 bemärkt af arkivarien Bohmansson, hvilken åt bibliothekarien Elmgren öfverlemnade fragmentet till närmare granskning och bestämmande. Det består af ett ark eller två blad i folio, fordom de innersta af ett lägg, och har sålunda en fullt sammanhängande skrift. Denna är delad i 2 spalter på sidan, med 27—29 rader; alltsamman utgör således 8 spalter,

---

* Till förekommande af fäfånga förhoppningar kan nämnas, att jag för några år sedan genomsett det väldiga förrådet af pergamentomslag i Kongl. Kammararkivet och löstagit flera hundertal deraf, så väl skrifna, som hufvudsakligen tryckta; men icke funnit ett enda blad af Konunga styrelsen, hvilken min forskning i främsta rummet gälde. Af de kvarlemnade många tusentalen Latinska, förnämligast liturgiska blad, kan ingenting helt bildas, eller något egentligen nytt inhemtas.

innehållande 226 korta rader, af hvilka dock de 12 första i båda spalterna 1 och 2 blifvit utskrapade för att lemna en öfverflödigt stor plats åt räkenskaphäftets ofvan anförda rubrik. Genom jemförelse med andra handskrifter kan fullt säkert slutas, att den hvar till dessa blad hört blef skrifven i Vadstena vid pass 1430—40. Fragmentet börjar i slutet af tredje boken, 14:e raden på sid. 52 i Bures upplaga invid orden *athäuom tera*, och slutar i början af fjerdre boken med ordet *haghuma*, 20:e raden af sidan 58. Det återgifves här bokstafs-troget; hvad de utskrapade raderna i början beträffar, till så stor del det varit möjligt att läsa dem, medelst användande af kemiska reagenser, och för öfrigt, med mindre stil, supplerade efter Bures upplaga, dock med någon jemkning af stafsättet.

Bures bona fides, som redan tillräckligt ådagaläggas af företalet till hans upplaga, behöfver nu visserligen icke bevisas eller styrkas; men då dels hans tillvägagående vid utgifvandet kan efter hans egna anteckningar närmare belysas, dels viktiga slutsatser om arbetet och den begagnade handskriftens ålder ur dem framgå, må följande detaljer här finna en plats.

En ganska lång tid åtgick för Bure innan han fick boken färdig, och att så skedde kan man väsendtligen tillskrifva den store konungen Gustaf II Adolf. Af Bures almanachs-anteckningar* finner man, att han haft flera samtal med konungen i detta ämne alltfrån 1621. Sålunda skrifver han den 4:de Juli 1621:

* Förvarade på Kongl. Bibliotheket.

— — — frågade om de böcker som K[onungen] skulle hafva medh sigh och om Ryske Trycket och om Konunga styrsel som Prentas skal

1624 den 23 April:

7 hos konungen om Skåpet om Konunga styrsel och Svenska Grammatica den han begeradhe iagh skulle hel lata framkomma

1624 den 11 December:

1 pom. tal med kon. om Kong. St.

1626 den 25 Februari:

— — — samma dagh kom tijdender at konungen är ventandes innan tre wikur, — — — så måste jagh det studium öwergifwa och börja skriva reent Vtthydningen på de gamle Ord uti Konunga styrslen

Härmed öfverensstämmer fullkomligt det som Bure i dedikationen till dr. Christina berättar om konungens lifliga intresse för den märkliga boken. Den var också tryckt redan flera år innan konungens död, såsom synes af ett citat efter Bures upplaga, anfördt af Baazius på titeln till hans Förklarning öffuer S. Johannis Vppenbarelse, utgifven i Kalmar år 1629. Att så tillgått antyder ock Bure på sitt titelblad med orden »Och efter H. K. M:tz nådige befallning, *strax* — — trykt blifvin, och *sedan i medler tijdh* medh torftige Register förbättrad, och *nu* publicerat. 1634.» Uppenbarligen var det registret, d. v. s. »Vtthydningen på de gamle Ord,» som vållade det långa dröjsmålet med utgifvandet; och det må vi icke förtänka Bure, ty uppgiften är icke lätt ännu i denna dag, och var det långt mindre på hans tid.

Bures egenhändiga koncept till denna uttydning finnes på Kongl. Bibliotheket, hopbundet med hans Göthiska och Svenska Lexikon, samt har följande titel:

»Uttydhning på de förnämligste gamble ok obruklige ord ok ordasät i thenne bok som tyckes vara huarior manne hård förstå [*med ändring efter bok*] och uti Swenska lagboken som almänt äre Landzl Stadzl Vpl Öster Hels»

Uti detta koncept, som är skrifvet sedan boken var tryckt, och hänvisar till upplagans sid- och rad-tal, har Bure senare infört en mängd ord ur flera andra tryckta och otryckta källor, Svenska, Norska och Isländska; bland hvilka äfven de två nu för-lorade urkunderna: Söderköpings-rätten och Skatte-boken af 1413, samt den nyligen återfunna Sialinna Thröst. Redan ensamt af denna ordlistas tillvaro är det klart, att Bure icke haft den ringaste afsigt på förfalskning, vare sig af hela boken eller någon del deraf, lika litet som han hyst misstanke, att sådant bedrägeri vore af annan man begånget. Men dess-utom gifva åtskilliga ställen märklige upplysningar om handskriften, hvarför de torde kunna samlade här få meddelas.* De äro följande.

biddare (uti förre exemplaret står riddare) 34: 22

Här var således i handskriften ett fel, hvilket Bure rättat till öfverensstämmelse med det i när-naste rader 2 gånger förekommande ordet.

fängeligh 24: 4, *facilis acquisitionis*. lätt til fångs så lydher Latinus Textus Senecæ. endogh Svenska

* Flera deraf hafva redan varit anförda i Svenska Språkets lagar, III: 300—302, samt i Landtmanssons afhandling om språket i K. o. H. S. Ups. 1865.

Originalen stodh allena fögeligh det är frugalis, temperatus

Här har således Bure tillagt orden »fängelik ok» efter Latinet.

mansins 3: 9 mannins är rättare ty detta s hörer intet til the ord som äre Masculini generis vtan allene Neutri generis &c &c

manzens 7 gånger på 18 bl. [sidan]

I detta fall har Bure låtit handskriftens former kvarstå, oaktadt han ansett dem ej vara rätta.

nännä (audacia) stodh i bredden skrifvit och tyks vara authoris retta mening 80: 28. 83: 24, 26.

Här återopas en glossa i handskriften.

ovettugan (uti Exemplaret stodh overtughan slukara) 42: 24. 43: 5.

Här har således Bure ändrat handskriften, ehuru mindre lyckligt.

SIK SIN och SIT brukas i denne boken fast rättare än de nu brukas af mångom. sin land 28: 7.

samvaru 4: 21. 5: 9. 25: 26. 40: 17. 41: 4. i bland och samvaru flera manna denna phrasin rosar Canzl. Axel Oxst.

Detta öfverensstämmer väl med Bures ord i dedikationen, om konungens fultrogne män och riksherror, som kände arbetet genom konungens meddelanden.

tottom. tåtar (rettare tåtom ty tåtar äro vridhne och snodde men tottar äro flaghar osnodde vltotta lijntotta)

Här (6: 15) har således Bure låtit handskriftens form gälla.

täfia (thäfia) 24: 7. sapores stodh i Latinska Senecæ exemplar.)

Glossan hos Bure är således hemtad ur Latinska texten, och visar att han jemfört denna, såsom en noggran utgifvare höfves.

thes 2: 17. (thes werdigh tykkes felas)

Här har således Bure icke ändrat handskriften, oaktadt han trott stället vara felaktigt.

ämne at hämnas (occasio lägenheet) 23: 12 Juten seger äfne at hefnis. Här af synes at autor har varit en Svenskr

Å är i samma bok intet annat än **A** at enast 26: 6. Men här är å sat för de en falliges skul at de icke skulle mykit kymras [*och några sidor längre fram:*] **A** för å skrifts mest i denne boken, ty har jagh mest sat å der det skal wara, på det de en fallige des better kuna läsa och förstå å

Häraf synes att handskriften varit ung, emedan hon haft den nya bokstafven å, om också blott undantagsvis.

Litterarum mutatio

Under denna rubrik anför Bure en mängd iakttagelser om handskriftens former, såsom olika mot de på hans egen tid brukliga. Likaså under rubriken

R finale borta

der bland andra exempel förekommer:

Torf för Tarfr af thetta ordet och flere sådana synes at Author libri hafr varit af Norlanden ty der utlåtes **R** det wij mykit her söder bruke

Om ock Bures slutsatts ej är riktig, synes dock här af, och af sådana på flera sidor fortsatta jemförande iakttagelser, att han förfarit som en rättskaffens utgifvare och ingalunda som förfalskare.

Synonyma vthi Påvens Martini bulla* som står efter Konunga styrsel så försvenskadhe

Stadhga

tilbindning

samsät

owerenewordning

widherkennilsom

vndersändningom

trolowan

förlänilsom

domom ok

rättom. her ower haffdom eller hawaskulandom

Häraf synes slutligen, att Bures codex innehållit äfven en annan skrift, som icke haft någon hög ålder, ty sådana ord som »owerenewordning» och »hawaskulandom» tillhöra först medeltids-språkets sista tid. Äfven kan nog sannolikt slutas, att det endast var i ett kloster man företog sig afskrifvande af försvenskade påfvebullor; men bland Svenska kloster, utöfvande litterär verksamhet i så sena tider, känna vi nära nog endast Vadstena; och der skrefs äfven, såsom ofvan är anfördt, det nu funna fragmentet. Olikheterna i detta mot Bures codex äro, såsom synes, icke få; hvilket dock icke hindrar, att båda kunna vara afskrifna efter samma original. Skilj-

* Förmodligen Martin V:s vidlyftiga confirmationsbulla på Birgittiner-klostrens privilegier, af VII Id. Apr. 1419; eller ock någon af de andra bullor samme påfve utfärdat i samma syftning.

aktigheterna bero tydligen på afskrifternas olika ålder och renskrifvare. Fragmentet, som sannolikt är äldre, är tydligen skrifvet af en man, som temligen vilkorligt behandlat sitt original, emedan han bättre förstod det än den senare afskrifvaren; denne åter har trognare kopierat den gamla handskriften, dock dervid begående en mängd läsfel, emedan dess språk och stil varhonom för ålderdomligt och svårfattligt. Ett sådant förhållande är ingalunda enstaka i vår gamla litteratur; alldeles samma fall äger rum med t. ex. de två handskrifterna af Medeltids-bibelns första del, parafrasen öfver Moseböckerna;* nunnan som 1526 afskref det nära 200-åriga originalet har lemnat ett mycket felaktigt arbete, men fullt af arkaismer, hvilka saknas i munkens afskrift från 1430-talet, under det denne deremot återger boken redigt och felfriare på sin tids språk. Så ungefär äfven här! Visserligen hafva vi i detta fall blott 200 rader till jämförelse, men spåren i fragmentet af en föryngrande renskrifvare äro dock omiskänliga, om än ej talrika. Vi kunna åtminstone ej annorlunda uppfatta utbytena från witra till wisa, mykla till manga, warden till wardha, uitna till vena, täfka till smaka, slikir till tholikir, ther innan byggia till ther biggia, ovitur till owiis. Flera utelemningar vittna ock om en hand, som tagit sitt uppdrag lättare och mindre noga än den yngre.

Huru man än må döma härom, är det likväl klart, att för båda handskrifterna ett äldre original legat till grund; ty de ålderdomliga språkformerna och orden tillhöra ingalunda så sena tider, som de

* Se Svenska Medeltidens Bibel-Arbeten. I.

två afskrifterna. Vi kunna ej antaga mindre än 100 år mellan detta förlorade original och fragmentet med sina föryngringar, och komma således till första fjerdedelen, eller i det minsta första hälften af 1300-talet; till hvilken tidpunkt också uppenbarligen arbetets hela språkbyggnad hör. Men just från denna tid finna vi en anknytningspunkt i ett annat, icke mindre märkligt litterärt verk: den gamla parafrasen öfver Moseböckerna med dess inledande och afslutande, filosoferande afhandlingar. Båda verken äro oförnekligen utgångna från samma skola, ja man frestas att säga: från samma hand. Hela uppställningen och diktionen, frågorna och motfrågorna, bevisen och motbevisen, lånen från Aristoteles och andra visa mästare, hvilka väl beröfva begge arbetena äran att vara egentliga original-compositioner, men lemna dem ostridd en hög rang som compilationer; slutligen den mästerliga språkbehandlingen, med ett ord: allt bär derom ett tydligt vittnesbörd.

Detta är hvad som med säkerhet kan sägas om verkets ålder och tillkomst; ovisst är namnet på bibelparafrasens författare och blir det äfven för Konunga Styrelsen. Men namnet är en underordnad, ja likgiltig fråga; hufvudsaken är arbetet, dess äkthet, språkvärde och ålder. Den långa raden af förslag till författare,* senast ökad med Ulf Carlsson, som var

* För fullständighetens skuld må här anföras ett hittills icke offentliggjordt exempel, huru långt man gått på denna gissningarnas väg angående författaren. Gjörvell skrifver till Warmholtz den 15 Juni 1759:

Strand sade mig en den besynnerligaste anecdot i vår Svenska lärdoms historia, at Konung Gustaf Adolf sjelf skrifvit Konunga och Höfdinga Styrelsen och at Antiquarien Bureus, på hans befallning i största hemlighet öfversatt den på gammal Svenska, hvadan ock tankarna äro så höga och sakerna följa i en sådan ordning samt språket så granskat och mera efter grammaticaliska regler inrättat än man finner i någon annan skrift från hela medelåldern.

barn eller yngling då det fullmogna verket skrefs, skall icke här förlängas; de äro samtligen blotta gissningar, hvilka icke hafva någon enda faktisk anknytningspunkt och således sakna all grund. *Requiescant in pace!*

Slutligen har jag glädjen tillkännagifva, att Kejserliga Senaten för Finland, till följd af min vördsamma framställning och på grund af en högsinnad uppfattning af sakförhållandet, funnit godt öfverlemna fragmentet till Kongl. Bibliothekets ägo; för hvilken ädelmodiga åtgärd hambäres den upplysta, höga Senaten en uppriktig tacksamhet.

— — — — — Sua som salomon sighir at witir son är fadhirs ära 1

¶ Nw som fore är sakt hwath barn nima i there yngske thz halda the
ok älska giärnt tha the warda äldher Ok thy lika — — — — —

Aristotiles barna skiäl ok näme widh taflo släta then skipat ok bod är til at
skriua a Sua som then taflo taker ok haldir tillika script ther a skriuas
huath hon är godh allir ill faghir allir ful Sua nima ok
barn i sin forstandilse ok halda j sino nime huat thön
nima jlth älla got Äptir thy som thön namo j
sin barndom ok som wiis man nokot thing hafwir
thz han älskar mykith ok wil latha wäl scriua
han letar slöggha ok röntha mästhara til the script
Thy sculu ok sua göra wisa konunga ok höfdhingia
the sin barn wilia lata nima digdh oc snille the
sculu thöm leta godha ok wisa ok dig[d]heligha
mästara the wäl moghu thera barnum kunna mz ordhum
ok athawum digdh oc snille ok ärw thön thry en-
kannelika ther godir kännefadhír scal haua aff sik
siälwum ok halzth then som konunga ok höfdhinga
barnum skal kunna wisdom ok digdhelighin athawe

¶ Han skal wäl kännande wara til sit bokwit, sniäldher ok radhugher
til sit manuit, rönther ok digdheliker i godho liuirne ok faghrom sidhom

¶ Han skal them barnum hanum sätias i rökt ok göma lära digdh ok
wisdom ok göma ok warna fore allum osidhum ok odigdhelighom
gerningum i mat ok dryk i sätu ok gango sympn oc waku j
ordhum ok ögnalathum ok mästh skal han göma them ok
warna fore syndoghom lifnath ok aff onth ok orent

sälskapp Vngara tha the koma nogro til sin aldher tha sculu the enga lwudh fafänge wara Thy at huar som liwir fä-fängir han wardhir tungir ok olustughir ok ofannoghir til alth likamlighit skipilse ok odigdhelikir til alla athäfwē j andelikt sinne. Thy sculu vngara mz leek ok skämpthan rýdha ok rænna hästhum, löpa til foot ok flöghia atir ok fram ok ydka mz leek ok skämtan all thön athäor man pläghar j stridh a hästum ok til fot ok sculu the sik wänia widh alla handa, thön wakn the sculu j strydh hafua til slag ok wario ok sculu the ydka skiuta mz armborstum ok handh bughum the thz formagha The sculu ok mz leek ok skämpthan göra siik hus ok fäste oc ther till storma mz [makt]

3 ok konst sinne the sculu ok sik wänia scapth skiuta ok steen kasta oc all athäwe ydka tha man pläghir j strydh annan mz wmgöra ok sik wäria Nw är sakt vin vngara the konugum ok höfdhingium thiäna the sculu wara höuiske ok hafua faghra sidhi oc rena ok haua thz halzt fore hoff sidh i lande huario som sidhir är mz ädla mannum j thäs konunx gardhe oc höfdhingia tho äru noghre the sidhi flyande som ädle män aff alder haua flyth ok fore osidhi haldhit Thý at enkte är annat höuiskare ällir ohöuiskare vtan thz som ädla män ok digdhelighe haua aff alder haldhit onda sidhi ällir goda Thy sculu vngara oc alle dogh-ande män the vidh konunx bordh sithia älla andra godha manna wara tysthe j athäwum sinum ok ey talj vtan the wardha ath noghro spordhe Thy at sua sighir salomon vise Thu skalth ey dirfuas at tala j wisa manna ok manga näruaru ok ther som gamble män äru scalt thu ey mykit tala ok sit ok tigh ther engin til thin tala ok ther aff wardhir thu hafdhir

j heedhîr ok wyrdhning Ok sithîr thu j blandh manga
 visa manna radh tha räk eý thu forst fram thina 4
 handh. ok bedz eý thu forst drikka ok tala eý vtan
 thu hafuîr liudh. War eý girughîr j math älla drik.
 Ok forgrîpp tik eý vppa alla handa math. thý ath
 marghe äru fordäruadhe aff off athu. ok then som
 hoffsambîr är ij math. han längîr sit liiff Tässe ord
 all tha sighîr salomon Thz är ok digd oc faghîr
 sidhîr thz man tighîr widh siin math ok hälzt widhîr
 herra manna bordh oc thz pröua wise män mz twä-
 ggia handa skäl Forsth mz thý at thz är moth
 nathurlighom skälum thz man tala mykît vidhîr sin
 math Sua sighîr ok aristotiles At tha fulkompnas
 huat vena j sin nathurligh skipilse tha som huat vena
 gör sina sislu sua som ögha är skapat til at sia ok
 öra til at höra Sua är ok tunga skapat til tuäggia
 sislo. Hon skal manz maal fram föra Sua som thz
 huxas j manzens hiärta ok hon scal smaka manzens
 math j munnenum ok scal röra han til swalhîndena Nw
 tässen thu gitîr hon eý wäl giorth at tala ok röra
 mathen j munnen thy at sua är scriuat Huar som takîr
 til ath göra twa syslo j sändhîr han fulkompnar tha 5
 huargha thera wäl Sua faar ok twngunne ath wm maal
 ok math ok thý scal twngo forsth ena syslo göra ok
 ther nästh andra. ällas gör han ey nathurlighit skip-
 ilse Thz pröwas ok mz andrum skälum thý at thz
 är mothe godhum ok dýgdhelighum skipilsu. Thý
 at tha mannen ätir ok drikkir tha hitnär thera blodh
 aff starkom myklom drýk ok hughas tha ok dirfuas
 at tala mankt thz thöm är eý hedhîrlikt älla tarflikth
 ok thý haua wise män ok digdhelighe aff aldhîr thz
 haldhit til sidh wänio ok hälzth konunga ok höfdhinga

ath the tala eý mykít widhír sith bordh ok thý haua konunga oc herra fōghelica lekara ok sangara sik ok thōm mannum til skāmpthan som vidhír thera bordh ātha thz the sculw sik eý forgrīpa j onýtthum ordhum amen

- NW sigs huru konunghír ālla höfdhinghír skal stýra landh ālla almogha. han scal wāl ok ydkeligha thz
- 6 huxa at sua som han ār komyn til mere wārdhelikt waldh ok āro fram fore alla andhra mēn Sua scal oc han haua mere akt ok ahugha huru han ma wāl ok ārligha skipa oc styra sit landh ok almogha sua at han hauír loff ok āro ok godha frāgdh oc hans landh oc almoghe frýdh oc frālse ok godha sāmio jnbyrdis
- Nw sikhír aristotiles at the āru siw som huart landskap torff widhír ān skal wara j godhom skipilsom Forsth scal thz hafua godhan rāthuisan konungh āllír höffdhingga then thz ma wāl stýra ok radha, ther til scal thz haua visa radhgifuara ok ouildhogha domara
- Ther nāst scal konungír ālla höfdhinge haua wilioghín ok lýdhin almogha Ther nāsth scal rike ok almogha ok landhscapp haua wārn ok sigra wārio fore owinum sinum j allum genwārdhum ther som owinj mogho landh owārjandes scadha Sua sikhír salomon wise j snille bookenne Then scal vara wiis som siith folk scal dōma rāthuisā ok alla rādhas wisan höffdhinga ok eptír thy
- 7 som höfdhinghin hafwír sik j domum ok athāwum sua wilia haua sik alla vndirdana hans ok tyānista mēn Ok tholikír then ār som nokoth radhír nokra stadh tholica āru the som ther biggia Oc sua som owiis konungír tappar ok fordārfuír sith folk ok landscap sua vprättis ok bigýas landh aff visa manna forsiio Ok fore then orāth ok walzgerninga the höffdhin-

ga ok walzmän göra almogha ok vndirdanum sinum
 tha ganga opta landh ok rike fraan enum höfdhinga
 ok til enum andrum Ok thý som godhír rättir konungir
 gör ok bärättir sith landh mz godho forsiio sua ödhír
 ok fordärfuір girughír höfdhinge thz mz illum olagh-
 um ok margh fallan oräth Ok thy scal godhír ok
 räthuis konungir vaktha thz at han wardhe ey girugir
 a sina vndirdana godz thý at huilkin konungir älla
 höfdhinge thz gör thz wardhír hans fordärfulse. ok
 hans ärwingia Nw sighír mästir egidius j sinne book 8
 the han giordhe vm konunga styrilse ok the äru tiio
 som godhum konunghum til höre thöm ther sith rike
 wiil väl älla wiisligha forestanda Försth thz at han
 scal göma ok warna gamalth kronunna godz ok
 gamblan konunxlighan räth ok thz huarghin mynska
 thý ath thz är lakth ok wt giuit aff almoghíns waghna
 konunge oc hans herscap til vphäldis ok almoghanum
 til frydh oc frälse badhe thöm ok thera goz. Annat
 är thz at konungir skal verna thz han forgöre oärligha
 ällir onytteligha konunxlighit ingieldh thz hanum är
 laghat til ingiäld ok wphälle ok rikeno til trösth ok
 froma ok almoghanum til hughnat ok enghin tungha
 ok hanum syälfwum ok hans arfunghom til löff ok
 godha eptirdöme Thy ath swa som then fadhír illa
 forgör sinna barna goz ok fädhirne ok hafuір ther
 aff lasth ok syndh Sua hafwір then konungir lasth
 ok syndh then krononna jngiäldh jlla ok onytteligha
 forgör gifwір thz lekarum älla lodhrarum ok fikklarum
 ok smikrarum fafängum ok haghuma — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

I aftrycket äro följande rättelser gjorda.

Sid. 15 rad 14 digdhelika rättadt från dighelika
» 16 » 13 makt upptaget ur Bures upplaga.
» 17 » 21 takir r. fr. tarkir eller carkir

I sjelfva handskriften är en rättelse gjord sålunda,
att waldh är utstruket framför landh på 7:e spalten
(s. 19 r. 4 i aftrycket).

[illegible][illegible][illegible]

